

geleverd. Ook werd duidelijk dat atoomdeeltjes niet op zichzelf staan. Zij zijn het effect van de verschillende krachten, zoals de sterke kracht en de elektromagnetische kracht.

De snarentheorie probeert om de beide grote theorieën te verenigen. Het ontbreekt de theorie echter aan de juiste structuur van de ruimte, waardoor ze verzandt in de wiskunde van een onsamenvattend geheel. De theorie ziet de snaren als losse scheurtjes in de vlakke ruimte en ze verzuimt om de snaren een samenhangende structuur te geven. De case kent geen losse snaren. Zij beschrijft de ruimte als een ondeelbare eenheid waarvan de snaren de structuur vormen.

DEEL 1

ZEUS VERVEELT ZICH

In den beginne was er niets. Behalve ik natuurlijk en ik dacht:

ik heb handen, maar ik voel niets. Ik heb oren, maar ik hoor niets. Ik heb ogen, maar ik zie niets.

Hier moeten we iets aan doen. Sorry, ik bedoel: hier moet ik iets aan doen, want 'we' bestaat nog niet. Buiten mij heerst het absolute niets. Daar is geen ruimte, geen afstand, geen straaltje licht, geen tijd. Dat is zelfs voor Zeus knap lastig en bovendien oervervelend. Ik wil wat voelen, horen en zien, maar hoe moet dat nou in het oneindige noppes? Daar is geen jij die ik kan strelen. Daar is geen jij die iets in mijn oor fluistert. Daar is geen jij die ik met mijn ogen kan uitkleden.

Laat ik nu maar beginnen met het creëren van de ruimte. Het lijkt me wel lekker om mijn armen en benen eens uit te slaan. Daarvoor moet je dan wel de tijd hebben, maar dat is van latere zorg en later bestaat alleen als er tijd is. Jezus, hoe los ik dat nu weer op? Grootje zei altijd al: "Jongen, hou 't simpel."

En dus zeg ik: "Er zij ruimte en er is ruimte en ik zie dat het goed is."

Tot mijn verbazing is er ook meteen de tijd. Heb ik eindelijk de tijd om eens lekker te gaan joggen in de lege ruimte? Kan ik ondertussen een naam aan het ruimtebeestje geven? Ik loop me urenlang suf te peinen en ineens heb ik een caselijk idee: ik noem je de case. Dat betekent *Cosmic Anonime Static Energy*.

Grappig hè, ik spreek ook ineens Engels. *Cosmic* is van kosmos, *anonyme* omdat niemand het kent, zelfs ik niet. *Static* omdat de energie zich niet verplaatst, maar een vaste structuur heeft en *energy* omdat het nu eenmaal energie is, wat dat in godsnaam ook moge zijn. Zó, klaar is Kees.

Dat laatste is echter mijn allereerste illusie, want zolang wel de case bestaat, maar Kees nog niet, kan hij ook nog niet klaar zijn. Ik heb nu wel de case gemaakt, net zoals de ruimte en de tijd, maar voor ik een Kees voor elkaar heb gekeest, zal er al heel wat water door de Jordaan gestroomd zijn en zelfs die is er nog niet. Je ziet, er is nog een heleboel werk aan de hemelse winkel en dat is knap lastig, want hoge hemelse appels vangen veel wind.

Veel later was er een tijd dat ik een van de vele goden was. Toen hadden we zelfs stukken van godinnen tot onze beschikking en niet te vergeten de liefdesgodinnen, zoals Venus. Nou, die lustte er wel pap